

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Student Democratic Political Culture Master's Degree
Suan Sunandha Rajabhat University

สุชา ปันบุญชู¹ สุริยะ ประกายสาธก²

Sucha Panboonchu, Suriya Prakaisathok

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 ทั้งสิ้น 330 คน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามได้เพียง 290 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หากพบความแตกต่าง จะใช้การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการศึกษาพบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวัฒนธรรมทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อเรียงลำดับข้อที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด ได้แก่ กระบวนการกลุ่มเกลตาทางการเมือง ($\bar{X} = 4.29$) ค่านิยม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง ($\bar{X} = 4.23$) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านคณะที่แตกต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริม

Received: 2022-05-11 Revised: 2022-07-19 Accepted: 2022-08-01

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการเมืองการปกครอง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Political Science Program in Politics and Government, College of Innovation and Management, SuanSunandhaRajabhat University. Corresponding Author e-mail: s59463825006@ssru.ac.th

² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Innovation and Management, SuanSunandhaRajabhat University.

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นควรส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองไปเผยแพร่ต่อประชาชนทั่วไป นักศึกษาควรมีมุมมองเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาวัฒนธรรมการเมือง ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และความคิด การยอมรับความแตกต่างของกันและกัน การรู้จักมีส่วนร่วมทางการเมือง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน

คำสำคัญ (Keywords): วัฒนธรรมทางการเมือง; ประชาธิปไตย; การกล่อมเกลາทางการเมือง

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1. To study the level of democratic political culture of master's degree students Suan Sunandha Rajabhat University. 2. To study the comparative of democratic political culture according to personal factors of master's degree students Suan Sunandha Rajabhat University and 3. To study the recommendations for the promotion of democratic political culture among master's degree students Suan Sunandha Rajabhat University. This is a quantitative research The questionnaire was used as a tool for collecting and collecting data from graduate students. Suan Sunandha Rajabhat University who are studying in the academic year 2019, a total of 330 people only 290 respondents were able to collect data. Data were analyzed by finding percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA (Multiple comparison using the Scheffe's test method). The results found that the overall level of democratic political culture of master's degree students Suan Sunandha Rajabhat University was at a high level ($\bar{X} = 4.11$) When ranked, the items with the most democratic political culture were political reassurance processes with a high level of political culture ($\bar{X} = 4.29$). values, attitudes, political culture which has a high level of political culture ($\bar{X} = 4.23$) and political participation which has a high level of political culture ($\bar{X} = 3.83$) When conducting a comparative study, it was found that the personal factors, sex, age, occupation, average monthly income, faculty, were different. Affecting the democratic political culture of master's degree students There was no statistically. And there are suggestions for promoting a democratic political culture that students should encourage students to apply their knowledge of political culture to the general public. Students should have a view on the economic system which is the foundation for the development of political culture. Political culture should be promoted that does not take into account differences in

race, religion and ideas, acceptance of each other's differences. political involvement accept changes that occur in the current situation.

Keywords: Political Culture; Democracy; Political trolling

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ เพื่อมุ่งหวังให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในกิจกรรมทางการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ดีจะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกัน เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ทักษะ ค่านิยมทางการเมืองของมนุษย์ในสังคมที่มีความเกี่ยวข้องและผูกพันกับระบบการเมืองทั้งในทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่รู้สึกนิยมหรือไม่นิยมต่อระบบการเมือง ทั้งนี้กระบวนการกล่อมเกลางานทางการเมือง โดยเริ่มจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลเป็นอย่างมากในการกำหนดความสำคัญของพฤติกรรมทางการเมืองในระบบการเมืองต่าง ๆ โดยการหล่อหลอมความรู้สึกนึกคิด ทักษะทางการเมืองของคนในสังคมเป้าหมายอย่างหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยก็คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน หากในสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงจะทำให้มีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง การเสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผู้นำทางการเมืองต่าง ๆ ถ้าหากประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งผู้นำทางการเมือง ก็ย่อมส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี ฉะนั้น การใช้สิทธิของประชาชนในการกำหนดผู้ปกครองจึงเป็นการแสดงออกการมีส่วนร่วมที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นกลไกสำคัญที่จะกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2541)

การจะนำเอาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยไปใช้ในประเทศได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยึดหลักอุดมการณ์ประชาธิปไตยอย่างเคร่งครัด ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในประเทศของตนให้มีวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับหลักการและระบอบการปกครอง ตลอดจนการมีทัศนคติ ในทางที่ดีต่อการปกครองในระบอบดังกล่าวด้วย ดังนั้น การปกครองระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จในสังคมหนึ่งสังคมใดได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในสังคมนั้น ๆ กล่าวคือ ประชาชนและชนชั้นนำในสังคมที่มีรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น จะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสอดคล้องกันไปด้วย ทั้งนี้ เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นตัวกำหนดลักษณะของพฤติกรรมทางการเมือง ซึ่งวัฒนธรรมทางการเมืองมีส่วนสำคัญจะมาจากกระบวนการกล่อมเกลางานทางสังคมที่ประกอบด้วย

หลายภาคส่วน หลายสถาบัน ซึ่งนอกจากสถาบันทางการเมืองที่ทำหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแล้วนั้น ยังมีสถาบันการศึกษาที่เป็นสถาบันที่สำคัญในการอบรมกล่อมเกลาย่ถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมต่าง ๆ ให้แก่ สมาชิกในสังคมนั้น ๆ

นอกจากนี้ สถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการวางรากฐาน และส่งเสริมการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย รวมถึงการพัฒนาแนวความคิดและส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในกลุ่มนักศึกษาด้วยการถ่ายทอดความรู้และการปลูกจิตสำนึกผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ฉะนั้น นักศึกษานับเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการเมืองการปกครองเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นผู้ที่ความสามารถมีบทบาทและเป็นพลังที่สำคัญทางการเมือง ผลักดันให้ประเทศไทยนำไปสู่สังคมประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองของภาคประชาชนและนำไปสู่วิถีทางแห่งประชาธิปไตยที่ยั่งยืนในสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 ทั้งสิ้น 330 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2562)

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาประจำปีการศึกษา 2562 ที่สามารถติดต่อและสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ในช่วงเดือน

พฤษภาคม -กรกฎาคม ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีสถานภาพการเป็นนักศึกษาอยู่ จากจำนวนรวมทั้งสิ้น 330 คน เก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 290 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ คณะ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์ของซูตริ วงษ์รัตน์ (2541) ดังนี้ 5 คะแนน หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก 3 คะแนน หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับน้อย 1 คะแนน หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ นำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 87 และนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยหาค่าสถิติ ดังนี้ ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ คณะ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ค่า t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มและการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ใช้ One-way ANOVA หรือ F-test หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Test)

ผลการวิจัย (Research Methods)

1. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 58.62 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 อายุ 31-40 ปี จำนวน 120 คนคิดเป็นร้อยละ 41.38 รองลงมาอายุ 41-50 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 และน้อยที่สุดได้แก่ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.93 ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 รองลงมาเป็นนักศึกษา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.97 และน้อยที่สุดคือ อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.93 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 และน้อยที่สุด มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.07 สำหรับคณะที่สังกัดพบว่าส่วนใหญ่สังกัดศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.52 รองลงมาได้แก่ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และน้อยที่สุดคือ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาปรัชญาและจริยศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41

2. ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม

วัฒนธรรมทางการเมืองในภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
1. กระบวนการกล่อมเกลางานทางการเมือง	4.29	0.51	มาก
2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง	3.83	0.70	มาก
3. ค่านิยม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง	4.23	0.66	มาก
ภาพรวม	4.11	0.62	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับข้อที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด ได้แก่ กระบวนการกล่อมเกลางานทางการเมือง ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ ค่านิยม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง ($\bar{X} = 4.23$) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = 3.83$) ตามลำดับ

กระบวนการกล่อมเกลางานทางการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คนในครอบครัวของท่านชักชวนกันไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านและเพื่อน ๆ ได้วิเคราะห์ในประเด็นปัญหาทางการเมืองกัน

การมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ท่านเชื่อว่าเมื่อท่านเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาทางการเมืองได้

ค่านิยม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นายกรัฐมนตรีควรมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถแก้ปัญหาและความวุ่นวาย

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานการวิจัย ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโทแตกต่างกัน สามารถสรุปผลข้อมูลได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร	สถิติ	Sig.	ผลการทดสอบ
เพศ	t-test	0.150	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
อายุ	F-test	0.172	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
อาชีพ	F-test	0.472	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	F-test	0.720	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
คณะ	F-test	0.102	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านคณะของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ควรส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองไปเผยแพร่ต่อประชาชนทั่วไป เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และสร้างความเข้าใจอันดีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ถ้าประชาชนมีคุณภาพดีประชาธิปไตยก็มีคุณภาพดีด้วย

2. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันซึ่งสิ่งที่สะท้อนออกมาชัดเจนที่สุดคือ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และความคิด เปิดโอกาสให้คนทุกระดับได้สร้างทางเดินให้ตัวเอง แม้ว่าจะมีการใช้ฐานะและลักษณะอาชีพเป็นตัวแบ่ง

3. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ด้วยการอดกลั้นในความแตกต่าง หมายถึง การยอมรับความแตกต่างของกันและกัน ทั้งความแตกต่างในเรื่องกายภาพและในเรื่อง

พฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด การแสดงออกซึ่งความคิดเห็น ตราบใดที่ความแตกต่างนั้นไม่ทำความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ใด

4. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วยการรู้จักมีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้มีวัฒนธรรมประชาธิปไตยจะต้องรู้จักที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยการกระทำอย่างสมเหตุสมผลตามหลักการประชาธิปไตย เพื่อที่จะให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าเป็นโทษ

6. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เกิดขึ้นได้ยาก โดยเฉพาะคนไทยเรายังชอบทำอะไรที่สืบทอดกันมาแต่ดั้งเดิม และมีไม่น้อยที่คนภายนอกมองว่ามองมายแต่คนไทยก็ยังทำต่อไปโดยไม่สนใจเหตุผล ไม่ตั้งข้อสงสัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างตระหนักในหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดี เข้าใจหลักประชาธิปไตยเป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่สะท้อนออกมาเป็นการมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิ คงคุณ (2560) ได้ทำการศึกษาวรรณธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2560 ผลการศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2560 ในภาพรวม พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

กระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมือง พบว่า ในภาพรวมมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ คนในครอบครัวของท่านชักชวนกันไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า การใช้สิทธิออกเสียงไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่น หรือระดับประเทศ คนในครอบครัวก็เป็นผู้ที่จะชักชวนคนอื่น ๆ ไปออกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพลูทิสาน ชุมพล (2548) กล่าวว่า ครอบครัวมีความสำคัญมาก เพราะทุกคนจะต้องมีการขัดเกลาในชั้นปฐมภูมิ ตั้งแต่ยังเด็กโดยเริ่มเรียนรู้ถูกผิดตามความหมายของวัฒนธรรมเรียนรู้พฤติกรรมที่เป็นแบบแผนในบริบทที่เหมาะสมตามวัยของตน การกล่อมเกลாதทางการเมืองจะมีอิทธิพลน้อยมากในการเรียนรู้ชั้นปฐมภูมิ แต่สำหรับการเรียนรู้ชั้นแรกเริ่มจากสถาบันครอบครัวจนกระทั่งถ่ายทอดไปสู่กระบวนการบทบาททางการเมือง ซึ่งการเรียนรู้ในชั้นปฐมภูมิจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตทางการเมืองเป็นอย่างมาก

การมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ในภาพรวมมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ ท่านไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า สังคมไทยมองการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ประชาชนจะเข้าเป็นส่วนหนึ่งในรากฐานของความเป็นประชาธิปไตยนั้นได้ก็คือการร่วมออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Almond and Verba (อ้างอิงถึงใน อมร รักษาสัตย์, 2544) กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม คือ วัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ มีความผูกพันต่อระบบการเมือง จะเรียกร้องหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ระบบการเมืองตอบสนองข้อเรียกร้อง ซึ่งประชาชนจะมีความรู้สึกว่าเขาสามารถที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2541) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย จะพิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมทางการเมือง การพัฒนาการเมือง จะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน การทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ถือเป็นความสำเร็จของการพัฒนาทางการเมือง ความสำเร็จในการพัฒนาการเมืองจึงขึ้นอยู่กับมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นเป้าหมายของการพัฒนาทางการเมืองโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา ศิริพันธ์ (2557) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้ กรณีศึกษาจังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในจังหวัดตรังจะมีบทบาทในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งมาก นั้นแสดงให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดตรังมีความกระตือรือร้นให้ความสนใจเกี่ยวกับการกำหนดผู้นำทางการเมือง และเชื่อว่าหากเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

คำนิยาม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง พบว่า ในภาพรวมมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด คือ นายกรัฐมนตรีควรมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น อธิบายได้ว่า การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้เกิดจากความเห็นชอบจากภาคประชาชน จะทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคมระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น คำนิยาม ทศนคติของประชาชนจากในอดีตจนถึงปัจจุบันมองว่าการเกิดประชาธิปไตยที่แท้จริงนายกรัฐมนตรีควรมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมบัติ อารังธัญวงศ์ (2541) กล่าวว่า ระบบความเชื่อ (Belief) คำนิยาม (Value) และทัศนคติ (Attitude) จะมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้และถ่ายทอดของคนในสังคมสืบต่อกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทวี คงคุณ (2560) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2560 ผลการศึกษาพบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ด้านการเคารพในกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา ศิริพันธ์ (2557) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้ กรณีศึกษาจังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า เชื่อว่านักการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ ควรจะเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง และนายกรัฐมนตรีควรจะมาจากการเลือกตั้ง

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านคณะของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า บุคคลแต่ละคนอาจจะมีแนวโน้มความเชื่อ และทัศนคติภายใต้บริบทที่มีทิศทางไปแนวทางเดียวกัน จนเห็นพ้องในประเด็นเดียวกัน ดังนั้น ไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน ก็ไม่ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Mannheim (อ้างใน สิทธิพันธ์ พุทธหนู, 2544) กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นแบบแผนของความเชื่อและทัศนคติร่วมกันของบุคคลในสังคม เกี่ยวกับเป้าหมายทางการเมืองอย่างเดียวกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกันในขั้นพื้นฐาน และการประเมินค่าที่เหมือนกัน ตลอดจนการเห็นพ้องต้องกันจากการได้รับประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์อย่างเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Pye (อ้างใน อมร รักษาสัตย์, 2544) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองว่าเป็นแบบแผนของทัศนคติและความเชื่อ สภาวะอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นสิ่งที่สั่งการและมีความหมายถึงกระบวนการทางการเมือง จึงเป็นส่วนประกอบทั้งอุดมคติทางการเมือง และปทัสถานในการดำเนินการของระบบการเมืองเหมือน ๆ กัน ตลอดจนการมีความคิดเห็นพ้องต้องกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ควรส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองไปเผยแพร่ต่อประชาชนทั่วไป เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และสร้างความเข้าใจอันดีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ถ้าประชาชนมีคุณภาพดีประชาธิปไตยก็มีคุณภาพดีด้วย เพราะคุณภาพของประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับคุณภาพประชาชนส่วนคุณภาพของประชาชนย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาเพราะการศึกษาช่วยให้เกิดสติปัญญาคิดพิจารณาตัดสินใจสิ่งใดด้วยความมีเหตุและผลรวมทั้งได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครองและเข้าใจในสิทธิหน้าที่ของตนเองจึงมักจะติดตามข่าวสารทางการเมืองมีความสนใจทางการเมืองและมีความรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2541) กล่าวว่า การพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในเรื่องราวระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งจะต้อง บูรณาการให้ประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยควรมีมุมมองเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ หากประชาธิปไตยจะมั่นคงและยั่งยืนได้นั้นเศรษฐกิจของประชาชนโดยรวมจะต้องเจริญรุ่งเรือง มีการกระจายรายได้ในหมู่ประชาชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึงรวมทั้งช่องว่างระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจในหมู่ประชาชนควรมีน้อยซึ่งคนในประเทศควรได้รับหลักประกันจากสังคมและรัฐให้มีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจพื้นฐาน เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปกติพอสมควรที่จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีเพราะถ้าประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความยากจนแม้แต่ปัจจัยสี่ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ยังมีไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายใน

ชีวิตประจำวันแล้ว คนยอมไหวโหยงคิดถึงแต่สิ่งที่จะมาบั่นทอนความหวังใจหรือไม่จิตใจหรือเวลาที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยหากไม่มีความหวังใด ๆ มากกระตุ้นว่าการมีส่วนร่วมนั้นจะทำให้หายหวาดได้

3. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งสิ่งที่สะท้อนออกมาชัดเจนที่สุดคือ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และความคิดการใช้เวลาไม่ถึง 100 ปี ก็มีความกลมกลืนกันมากในประเทศซึ่งต่างจากประเทศเพื่อนของเราหลาย ๆ ประเทศที่ยังมีการแบ่งเขตภูมิภาค และการสู้รบตามแนวชายแดน รวมทั้งการได้เข้าในสังคมด้วยการศึกษา และระบบอาชีพที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับชนชั้นปกครองเท่านั้น จึงทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดโอกาสให้คนทุกระดับได้สร้างทางเดินให้ตัวเอง แม้ว่าจะมีการใช้ฐานะและลักษณะอาชีพเป็นตัวแบ่ง แต่ก็ยังไม่สร้างความเสียหายรุนแรง ยกเว้นจะมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือมีเรื่องที่เป่าให้ฟุ้งขึ้นมาจนรู้ถึงความไม่ชอบธรรม แต่ที่ผ่านมาก็ไม่ถูกโหมจนรุนแรงและลุกลาม เหมือนกับการเหยียดสีผิวหรือศาสนาในต่างประเทศ

4. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ด้วยการอดกลั้นในความแตกต่าง หมายถึง การยอมรับความแตกต่างของกันและกันว่าเป็นสิ่งปกติของมนุษย์ ทั้งความแตกต่างในเรื่องกายภาพและในเรื่องพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด การแสดงออกซึ่งความคิดเห็น トラบดที่ความแตกต่างนั้นไม่ทำความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ใด ผู้มีวัฒนธรรมการเมืองประชาธิปไตยจะไม่กล่าวหาใครง่าย ๆ โดยไม่คิดใคร่ครวญให้รอบคอบเสียก่อน ซึ่งการอดกลั้นในความแตกต่างจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนเรามีความเคารพซึ่งกันและกัน อันนำมาซึ่งการเห็นพ้องต้องกันที่จะไม่เห็นด้วยกันได้และสามารถสร้างเอกภาพในความแตกต่างของการอยู่ร่วมกันในสังคมได้แตกต่างแต่ไม่แตกแยก

5. ควรส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้วยการรู้จักมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายความว่าผู้มีวัฒนธรรมประชาธิปไตยจะต้องรู้จักที่จะมีส่วนร่วมทาง การเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยการกระทำอย่างสมเหตุสมผลตามหลักการประชาธิปไตย เพื่อที่จะให้เกิดความถูกต้องเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าเป็นโทษ เช่น การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ลงคะแนนแต่ละคนก็ต้องรู้จักเลือก โดยพิจารณาเปรียบเทียบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด ถ้าไม่ทราบก็ต้องพยายามแสวงหาข้อมูลมาเพื่อให้ทราบมากที่สุดแล้วลงคะแนนด้วยความรอบคอบเพื่อให้ได้ผู้ที่ดีที่สุด หรือผู้ที่เลวน้อยที่สุด

6. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เกิดขึ้นได้ยากเนื่องจากไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงชอบสภาพเดิม ๆ และยังต่อต้านการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่ไปกระทบกระเทือนสถานะและผลประโยชน์ของตน โดยเฉพาะคนไทยเราในชนบทยังชอบทำอะไรที่สืบทอดกันมาแต่ดั้งเดิมและมีไม่น้อยที่คนภายนอกมองว่ามั่งคั่งแต่คนไทยก็ยังทำต่อไปโดยไม่สนใจเหตุผล ไม่ตั้งข้อสงสัย เช่น การประกอบอาชีพเกษตรกรรม พ่อแม่ปู่ย่าตายายทำมาอย่างไกรก็จะทำอยู่เช่นเดิมไม่คิดปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นซึ่งลักษณะแบบมีส่วนทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากรับและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าไปจะถูกต่อต้าน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการศึกษาระบบการกล่อมเกลางานการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านและเพื่อน ๆ ได้วิเคราะห์ในประเด็นปัญหาทางการเมืองกัน ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรมีการนำวิเคราะห์ในประเด็นปัญหาทางการเมืองเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาถูกกล่อมเกลางานการเมืองจากองค์ความรู้ที่เห็นต่างกัน เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เข้าถึงแก่นแท้ ของความเป็นประชาธิปไตยอย่างกลมกลืน

2. จากผลการศึกษามีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านเชื่อว่าเมื่อท่านเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาทางการเมืองได้ ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรนำกรณีศึกษาที่เห็นได้เด่นชัดมายกเป็นกรณีศึกษาว่าการที่ประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกลายเป็นปรากฏการณ์ที่การเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงแบบ พลวัต จะทำให้นักศึกษาเข้าใจและมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองทุกชั้นตอน

3. จากผลการศึกษาค่านิยม ทศนคติ วัฒนธรรมทางการเมือง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ การปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถแก้ปัญหาและความวุ่นวาย ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรนำการปกครองทุกรูปแบบของประเทศอื่น ๆ และนำระบบการปกครองของ ประเทศไทยในอดีตนำมาเปรียบเทียบกับระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีความเหมาะสม กับประเทศไทยในบริบทสังคมปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาตระหนักได้ว่าความเป็นประชาธิปไตย จะสามารถข้ามผ่านความวุ่นวายได้อย่างสิ้นเชิง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย แห่งอื่นเพิ่มเติม เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ นักศึกษาซึ่งจะได้เข้าใจความต้องการของนักศึกษาต่างสถาบันการศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับวิถีประชาธิปไตยของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทุกระดับชั้นการศึกษา เพื่อให้เข้าใจลักษณะสำคัญของวิถีชีวิตแบบ ประชาธิปไตยของนักศึกษา และวางรากฐานความเป็นประชาธิปไตยได้ครอบคลุมทุกระดับชั้น การศึกษา

3. เนื่องจากบริบทของมหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากการชุมนุมหลายรูปแบบ ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษา กิจกรรมการชุมนุม การหล่อหลอมข้อมูลข่าวสาร การเคลื่อนไหว การชุมนุมในพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ กลุ่มเป้าหมาย

เอกสารอ้างอิง (References)

ชูศรี วงษ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พฤษิสาณ ชุมพล. (2548). ระบบการเมือง: ความรู้เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2541). การเมือง: แนวความคิดและพัฒนา. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สิทธิพันธ์ พุทธน. (2544). ทฤษฎีพัฒนาการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวรรณา ศิริพันธ์. (2557). วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้: กรณีศึกษาจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุเทวี คงคุณ. (2560). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา วิทยาลัยกฎหมาย และการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2560. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- อมร รักษาสัตย์. (2544). การเมืองการปกครองไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ: วิ.เจ.พรินติ้ง.